

bedre. Og heldigvis for det. Så har forhandlingerne da ikke været helt forgæves.

Men det bekymrer mig, når jeg kan høre, at Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti mener, at der ligger en sorteringsmekanisme i det naturvidenskabelige. Det bekymrer mig. Jeg ved godt, at det ikke er hverken SF's eller Socialdemokraternes eller Det Radikale Venstres intention, at der skal ligge en sorteringsmekanisme. Netop derfor var man så forhoppet på at forandre naturvidenskaben fra det udgangspunkt, ministeren havde.

Men når hr. Aage Frandsen så siger, at man kan lære det naturvidenskabelige, hvis viljen er til stede fra begge sider, så bliver jeg alligevel lidt eftertænsom. For viljen er jo netop *ikke* til stede. Det er jo *ikke* de sproglige piger, der har bedt om, at det skal være en obligatorisk del af grundforløbet i gymnasiet, at de skal have så meget naturfag. Eller er det?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Altså der er jo ikke nogen elev, der specielt har bedt om, at gymnasiet ser ud på en bestemt måde, for de kommende elever er sådan set ikke blevet spurgt om det her. Det må man nok sige at de ikke er.

Jeg var ikke vild med, at den daværende opposition til højre sammen med Enhedslisten fik matematik gjort obligatorisk som C-niveau inde i faget naturfag for de sproglige. Det var så jo en styrkelse af den naturfaglige dimension, som Enhedslisten, inden fru Pernille Rosenkrantz-Theil blev medlem af Folketinget, fik ind i gymnasiet.

Men jeg har det sådan, at selv om det er kommet ind på den måde, og når man også har lagt fysik ind som obligatorisk, så er jeg overbevist om med mine erfaringer, ikke kun som underviser, men også i den verden, jeg i øvrigt befinder mig i, hvor man beskæftiger sig med unge mennesker, at en pædagogisk tilgang til tingene ud fra, hvad det er for noget materiale, man har med at gøre, nemlig et fag, gør, at man sagtens kan undervise i matematik, i fysik og også i kemi – som man så godt nok kan fravælge, geografi eller biologi – på en sådan måde, at unge mennesker kan forstå det.

Men det forudsætter, at lærerne i matematik og fysik er sig bevidst, at et fag med nogle indgangsvinkler, med nogle metoder og med et indhold skal tilrettelægges på en sådan måde, at det

er for de unges menneskers skyld og ikke for fagets egen skyld og ikke for lærernes skyld under nogen omstændigheder. Det er en meget stor og må være en fantastisk dejlig udfordring for en fysiklærer, der måske ikke har haft den udfordring tidligere, men som nu får den. Og jeg er helt sikker på – eller jeg ved det – at der er nogle af dem, der glæder sig til den. Jeg har måske også fornemmelsen af, at der er nogle af dem, der måske endnu ikke har taget det til sig og derfor ikke har oplevet glæden endnu.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det ville jo være fantastisk, hvis samtlige landets gymnasielærere og gymnasieelever havde samme begejstring for faget fysik, som hr. Aage Frandsen udviser heroppefra. Lad os da endelig håbe på det.

Jeg skal spørge SF's ordfører, hvad man har tænkt sig at stille op, hvis det viser sig, at naturvidenskaben faktisk betyder, at færre elever kan gennemføre gymnasiet. Hvad gør man i den situation? Hvad har SF tænkt sig at gøre i den situation?

Det er jo kun gisninger, vi ved det ikke, men Dansk Folkeparti og Konservative mener, at der er et specifikt formål med at have gennemført den naturvidenskab.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er ret ligeglad med, hvad andre partier har som formål. Jeg ved, hvad jeg har aftalt, jeg ved, hvad indholdet er.

Skulle det vise sig, at der er færre, der vælger gymnasiet på grund af, at de er bange for fysik, matematik og andre naturfag, så må der sættes en formidling i gang i retning af at fortælle: Jamen det er ikke det, det indebærer. Og hvis det viser sig, at det er lærere, der skræmmer dem væk, så skal de pågældende lærere jo for det første have at vide, at det ikke kan være meningen, og for det andet skal de undervise på en sådan måde, at de unge mennesker er glade for de naturfaglige fag.

Der har været en tilbøjelighed til ikke at betragte naturfag som en del af det almindendende, men det mener jeg de er, og det mener jeg også at de har været.

Derfor synes jeg i øvrigt også, at jeg til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil sige, at den del af forløbet med at bløde op og ændre i naturfagene, hvor vi trak på samme hammel, jo trods alt